

Luc DEVOLDERE

Luc Devoldere (Kortrijk, 1956) studeerde oude talen en wijsbegeerte in Kortrijk en Leuven.

Hij was leraar aan het Sint-Barbaracollege in Gent en volgde in 2002 Jozef Deleu op als hoofdredacteur en afgevaardigd-bestuurder van de Vlaams-Nederlandse culturele instelling *Ons Erfdeel vzw.* Sinds 2009 is hij ook lid van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letterkunde in opvolging van Paul Hadermann.

Hij publiceerde o.a.

*Wachtend op de barbaren. Essays (*Lannoo, Tielt, 2002), vertaald in 2013, *En attendant les Barbares* (Ed. L'instant même, Québec), en waarvoor hij de Prijs Letterkunde kreeg van de Vlaamse Provincies (2004);

De verloren weg. Van Canterbury naar Rome (Atlas, Amsterdam, 2002);

Mijn Italië (Atlas, Amsterdam, 2006), bekroond met de Prijs Essay van de Provincie West-Vlaanderen (2008);

Lucifers bij de brand. Notities (Atlas, Amsterdam, 2009);

Tegen de kruideniers. Over talen, Europa en geheugen (De Bezige Bij Antwerpen, 2014).

Hij vertaalde ook *De as van Gramsci* van Pier Paolo Pasolini (Uitgeverij P, Leuven, 2012).